

**CATEDRA DE ANATOMIE ȘI ANATOMIE CLINICĂ
FACULTATEA DE STOMATOLOGIE
PROGRAMUL DE STUDII: 0911.1 STOMATOLOGIE**

Denumirea disciplinei	Anatomia capului și gâtului și clinică
Tipul	Disciplină obligatorie
Anul de studii	I
Componenta	De specialitate
Titularul de curs	Catereniuc Iliia, dr. hab. șt. med., prof. univ.
Locația	Catedra de anatomie și anatomie clinică, USMF <i>Nicolae Testemițanu</i> , Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 192, blocul morfologic
Condiționări și exigențe prealabile de:	<p>Anatomia omului – știință fundamentală a învățământului medical – studiază organismul uman în dezvoltarea sa ontogenetică, în strânsă legătură cu modificările mediului ambiant și activitatea cotidiană a fiecărui individ. Anatomia – știința formelor vii, a transformărilor și reorganizărilor corpului omenesc, include o sistematizare și integrare a cunoștințelor despre conexiunea și influența reciprocă a sistemelor somatice și viscerele; despre influența diferitor factori ai mediului extern asupra aparatului locomotor, a activității viscerelor și sistemului nervos.</p> <p>Program: pentru însușirea bună a disciplinei studentul anului I are nevoie de următoarele abilități: cunoașterea limbii de predare; competențe confirmate în științele studiate la nivelul liceal (biologie, chimie, fizică); cunoașterea principiilor de formare a termenilor medicali, bazate pe cunoștințele elementare a limbii latine.</p> <p>Competențe elementare în tehnologiile informaționale – utilizarea internetului, Windows, Word, Excel, Power Point (procesarea documentelor, tabelelor electronice și prezentărilor, utilizarea programelor de grafică); abilitatea de comunicare și lucru în echipă; calitate – toleranță, compasiune, creativitate, inițiativă, autonomie.</p>
Misiunea disciplinei	<p>De a oferi studenților cunoștințe privind structura și particularitățile morfofuncționale ale organelor extremității cefalice în diferite perioade ale dezvoltării postnatale, punându-se accent pe utilizarea acestora pentru însușirea disciplinelor fundamentale, clinice și de profil.</p> <p>Unul din obiectivele principale ale cursului este studierea anatomiei omului viu și rolul ei educativ în pregătirea profesională.</p>
Tematica prezentată	<p>Anatomia funcțională a craniului. Ontogeneza, variante, anomalii de dezvoltare. Particularitățile morfologice ale oaselor craniului, reperele lor stomatologice. Particularitățile de vârstă și topografia craniului.</p> <p>Craniul – particularități structurale și compartimente, explorarea pe viu. Oasele neuro- și viscerocraniului. Joncțiunile oaselor craniului (suturi, fontanele, sincondroze etc.). Articulația temporomandibulară, biomecanica ei.</p> <p>Mușchii, fasciile și topografia capului și a gâtului. Importanța clinică. Biomecanica articulației temporomandibulare. Mușchii capului și gâtului, explorarea lor pe viu. Fasciile și topografia capului și gâtului.</p> <p>Anatomia funcțională a organelor cavității orale și a regiunii cervicale. Anatomia funcțională a odontonului. Cavitatea orală, glandele salivare, limba, dinții, repere stomatologice. Cavitatea nazală, sinusurile paranazale, explorare pe viu. Faringele. Laringele. Explorarea lor pe viu.</p>

	<p>Anatomia funcțională a nervilor cranieni. Anatomia funcțională a organelor de simț. Organul văzului. Urechea (externă, medie, internă). Nervii cranieni. Sistemele olfactiv și gustativ, explorare pe viu. Plexul cervical.</p> <p>Anatomia funcțională a sistemelor cardiovascular și limfoid ale capului și gâtului.</p> <p>Inervația somatică și autonomă a mușchilor, articulațiilor și organelor regiunii capului și a gâtului. Anatomia formațiunilor din regiunea capului și gâtului în aspect aplicativ.</p>
Finalități de studiu	<ul style="list-style-type: none"> • să posede cunoștințe despre structura, topografia și particularitățile anatomice ale organelor și sistemelor de organe; • să evalueze locul și rolul anatomiei omului în pregătirea preclinică; • să integreze cunoștințele anatomice cu disciplinele clinice; • să înțeleagă principiile de aplicare și transfer a cunoștințelor în practica medicală; • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomice pe piesele anatomice, la cadavru, pe radiograme; • să aplice pe viu cunoștințele teoretice cu privire la determinarea limitelor și proiecției organelor față de reperele anatomice; • să fie capabil să interpreteze imaginile radiologice, RMN, endoscopice, sonografice, etc.; • să deducă cauzele posibile și să înțeleagă mecanismele, care influențează procesele fiziologice, ce pot contribui la apariția variantelor anatomice și anomaliilor de dezvoltare; • să implementeze cunoștințele acumulate în activitatea de cercetător; • să posede competențe de analiză și sinteză a cunoștințelor și informației științifice obținute și să fie capabil de a utiliza tehnologiile informaționale și de comunicare.
Manopere practice achiziționate	<ul style="list-style-type: none"> • să definească noțiunea de extremitate cefalică; • să cunoască: clasificarea, structura și particularitățile anatomice ale oaselor, joncțiunilor și mușchilor capului și gâtului; reperele osoase, articulare, musculare, vasculare, limfoide și nervoase ale capului și gâtului; fasciile și spațiile interfasciale ale capului și gâtului și importanța aplicativă ale acestora; organele sistemelor digestiv și respirator din regiunea capului și gâtului; vasele sangvine și limfaticile capului și gâtului, localizarea și proiecția lor. • să demonstreze: abilități de analiză și sistematizare a cunoștințelor; reperele osoase, articulare, musculare și vasculare din regiunea capului și gâtului pe material cadaveric, radiograme și pe viu; formațiunile anatomice la temă pe preparatele anatomice, mulaje etc. • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomice din regiunea capului și gâtului pe piesele anatomice, la cadavru, pe radiograme și pe viu prin: identificarea liniilor de orientare ale extremității cefalice; identificarea particularităților individuale și regionale ale oaselor craniului; identificarea prin palpare a reperelor osoase, articulare, musculare, vasculare și nervoase din regiunea capului și gâtului pe material cadaveric și pe viu; • să integreze cunoștințele anatomice cu disciplinele clinice și să le aplice în practică prin formularea concluziilor pe marginea materiei studiate.
Forma de evaluare	Examen